

پابلو نرودا

پابلو نرودا

Pablo Neruda

George D. Borzutzky

Latin American Writers, vol. 3

Charles E. Schreyer's Sons, New York, 1952

پابلو نرودا

جورج دی. اسکید

ترجمه

رؤیا رضوانی

فرهنگ نشر نو

با همکاری نشر آسیم

تهران-۱۳۹۷

پابلو نرودا^۱ در زمان خودش مطرحترین شاعر امریکای لاتین بود. امروز، سالها پس از مرگش، هنوز هم داستان زندگی پرماجرایی او جاذبه بسیار دارد و آثارش بس ستودنی است. هر خرده‌ای هم که منتقدان بر جوشش بی‌وقفه و پردامنه شعر او بگیرند، باز هم نرودا همچنان سرور بی‌چون و چرای شعر اسپانیایی و اسپانیایی-امریکایی قرن بیستم است. شهرت جهانی او همچنان گسترده‌تر می‌شود و از مرزهای ادبیات اسپانیایی بس فراتر می‌رود؛ او با معیارهای هر زبانی شاعر بزرگی است. نبوغ شاعرانه نرودا، که بر خوانندگان آثارش در تمام جهان آشکار بود، در اواخر عمرش مورد تصدیق داوران جایزه نوبل نیز قرار گرفت و جایزه نوبل ادبی ۱۹۷۱ به او اعطا شد.

شعر نرودا، از نخستین کتابهایش در دهه ۱۹۲۰ تا کتابهایی که پس از مرگش در ۱۹۷۴ از او به چاپ رسید - حدود پنجاه کتاب طی پنجاه‌و‌اندی سال - نه تنها به دلیل کمیت شگفتی‌انگیزش، بلکه به دلیل کیفیت همواره والای زیبایی‌شناختی آن قابل توجه است. نرودا چهره‌هایی چندان متعدد و شیوه‌های نگارشی چندان گونه‌گون

1. Pablo Neruda (1904-1973)